

Schiță de proiect

Clasa: I

Propunător: prof. învă. primar Sorin-Gavril STAN, Liceul Teoretic „O.C.Tăslăuanu”, Toplița, jud. Harghita

Aria curriculară: Consiliere și orientare

Disciplina: Dezvoltare personală

Domeniul: Aspecte specifice ale organizării învățării și pregătirii pentru viață la școlarul mic

Subdomeniul: Abilități și atitudini de învățare

Subiectul: *Fetița cât un bob*, de Florina Bumbaru

Forma de realizare: Lecție integrată

Tipul lecției: formare de priceperi și deprinderi

Scopul: Dezvoltarea încrederii elevilor în propriile capacități de învățare

Competențe specifice vizate:

Dezvoltare personală

3.1. Identificarea unor sarcini de lucru simple în contexte variate

3.2. Evidențierea importanței învățării pentru propria persoană

Comunicare în limba română

1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute;

2.1. Formularea unor enunțuri proprii în diverse situații de comunicare;

Arte vizuale și abilități practice

2.2. Exprimarea ideilor și trăirilor personale prin utilizarea liniei, punctului, culorii și formei

Obiective operaționale:

- să-și aprecieze colegii pe baza comportamentului lor școlar;
- să formuleze întrebări/răspunsuri pe baza experienței proprii;
- să-și identifice punctele tari și punctele slabe;
- să audieze povestea *Fetița cât un bob*, de Florina Bumbaru;
- să realizeze un desen care corespunde subiectului textului audiat;

Metode și procedee: povestea terapeutică, explicația, exercițiul, conversația, jocul didactic, audiția

Materiale didactice: planșa *Pot să fac, nu pot să fac*, conexiune internet, laptop, boxe, coli de desen, creioane colorate, carioca,

Forme de organizare: frontal, individual

Forme și tehnici de evaluare: observarea sistematică a comportamentului elevilor, evaluarea reciprocă, aprecieri verbale

Modalități de valorificare ale resursei alese la clasă, în activitățile de învățare propuse.

Modalități de implicare a elevilor în propria învățare. Cum poate fi valorificată această resursă în activitatea de evaluare (autoevaluare/interevaluare)?

1. Activitatea debutează cu jocul *Mașina de spălat*, scopul acestuia fiind creșterea încrederii în propriile capacități. Se formează două șiruri de elevi, față în față. Un elev/cel care rămâne fără pereche trece printre cele două șiruri – „mașina de spălat”. Când ajunge în dreptul primei perechi din șir se oprește și așteaptă să fie „spălat”: fiecare participant la joc îi pune mâna pe umăr și îi spune o abilitate de învățare, o calitate pe care o manifestă în context școlar. Cel „spălat” mulțumește și trece mai departe. Elevii cunosc jocul și respectă caracterul pozitiv al comunicării. Ei sunt încurajați să se exprime, să comunice, dezvoltându-și astfel gândirea pozitivă.

2. De pe planșa ***Pot să fac, nu pot să fac*** se citesc enunțurile și elevii se ridică dacă pot să facă activitatea citită. Explic elevilor că vom analiza ceea ce pot ei să facă și ceea ce nu pot să facă.

Pot să fac, nu pot să fac:

- *Pot să desenez.*
- *Pot să îmi scriu numele.*
- *Pot să citesc.*
- *Pot să fac adunări/scăderi cu numere de la 0 la 100.*
- *Pot să cânt la pian.*
- *Pot să confecționez o felicitare.*
- *Pot să conduc o mașină.*
- *Pot să efectuez exerciții cu înmulțiri și împărțiri.*
- *Pot să pilotez un avion militar.*
- *Pot să vorbesc trei limbi străine.*

Elevii vor înțelege, în urma acestei activități, că oamenii au atât puncte slabe, cât și domenii în care sunt foarte competenți. Subliniez faptul că este normal ca să fie și activități pe care să nu le putem face. După ce am citit câteva activități voi pune întrebări elevilor referitoare la conținut, solicitându-i să-și personalizeze răspunsul.

Exemplu de întrebări referitoare la conținut:

- Privind planșa, credeți că sunt unele lucruri pe care le pot face mai mulți elevi și altele pe care le pot face mai puțini? Dați exemple.
- Este cineva dintre voi care poate să facă tot ceea ce este trecut pe planșă?
- Este cineva care nu poate să facă nimic din ce este scris pe planșă?

Exemplu de întrebări de personalizare:

- Ce părere ai despre lucrurile pe care poți să le faci?
- Dacă nu poți să faci ceva acum crezi că ai putea să înveți cândva?
- Crezi că există cineva care să poată face totul?

- Ce ai învățat despre lucrurile pe care poți/nu poți să le faci?

Pun accentul pe faptul că fiecare are punctele sale tari și punctele sale slabe și că este normal să facem doar anumite lucruri și nu pe toate, dar că pe unele le putem învăța.

3. Audiție: Povestea *Fetița cât un bob*, de Florina Bumbaru – <https://opovestemagica.ro/asculta/>

Basmul, ca mesaj terapeutic, este folosit în combinație cu un instrument de comunicare, deoarece creează ascultătorului o bază de identificare protejându-l și învățându-l totodată să se autoînțeleagă, să se autoaprecieze pozitiv cât și să-și descopere propria putere interioară. Efectul poveștii terapeutice, prin personajul de aceeași vârstă cu elevii mei și prin derularea acțiunii, este semnificativ, receptarea fiind maximă. La finalul ascultării/audierii unei povești de acest gen nu se pun întrebări; mesajul nu este standardizabil, el oferă libertatea de a fi înțeles și acceptat în mod personal. Elevii absorb metafora terapeutică, o prelucrează imaginativ, o încorporează propriilor lor gânduri, o personalizează.

4. Desen liber. Elevii își vor exprima ideile și trăirile personale prin realizarea unui desen liber, pe fond muzical: <https://www.youtube.com/watch?v=Lme82oChhc0>. Lucrările sunt valorificate într-o expoziție în clasă.

Sugestii de adaptare la categorii de elevi în risc

Pentru că povestea e aproape de interesele actuale ale elevilor mei, fiind armonizată cu unele din problemele de adaptare școlară pe care le manifestă doi dintre ei (ritm de lucru lent cu achiziții școlare reduse, refuzul unor sarcini școlare, stimă de sine scăzută) povestea devine un instrument de autooptimizare. Pentru unii elevi va fi ca și cum li s-ar citi un basm despre ei înșiși. În plus, li se sugerează că perspectiva neplăcută/tristă în care s-au văzut la un moment dat, poate fi schimbată. Mesajul nu este moralizator, el se lasă dedus și îi face pe ascultători să alunece cu închipuirea, să-și activeze resursele proprii.

Bibliografie:

-http://programe.ise.ro/Portals/1/2013_CP_I_II/55_Dezvoltare%20personala_CP_II_OMEN.pdf,

Programa școlară pentru disciplina *Dezvoltare personală*, clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a;

- *Consilierea în școală. Dezvoltarea inteligenței emoționale prin educație rațional emotivă și comportamentală. Clasele I-IV* – Ann Vernon, Editura ASCR, 2004